

ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พระมหาฉัตรชัย สุฉัตตชโย

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พระบุญฤทธิ อภิภูณโณ, พระจักรพัชร์ จุกกภทโท

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ชัยวิชญ์ สีดาบุตร,

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

พระพิทยา ปนนโท

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

อีเมล : Jkit2009@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาควิชาภาษาตะวันตก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต คณะมนุษยศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ภาควิชาภาษาตะวันตก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต คณะมนุษยศาสตร์ โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงประชากรทั้งหมด จำนวน 74 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test dependent) ผลการวิจัยพบว่า

1) ในภาพรวมระดับความพึงพอใจของนักศึกษาทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ ด้านผู้สอน รองลงมาคือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ตามลำดับ

2) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ ชั้นปี และสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี และสาขาวิชาต่างกันมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยแตกต่างกัน

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ, การจัดการเรียนการสอน, อาจารย์คณะมนุษย

Students' satisfaction with teaching and learning management of the Lecturer of the Faculty of Humanity Mahamakut Buddhist University

Phramaha Chatchai Suchattajayo
Faculty of Humanities Mahamakut Buddhist University

Phra Boonyarit Abhipunno, Phra Jakkaphat Cakkabhaddo
Faculty of Education Mahamakut Buddhist University.

Chaiwish Seedabutr
Mahamakut Buddhist University Roi-Et Campus

Phra Phattaya Panando
Mahamakut Buddhist University Isan Campus
Email: Jkit2009@gmail.com

ABSTRACT

The results of this research were as followed : 1) to study the students' satisfaction toward the teaching and learning of the Faculty of Humanities. 2) To compare students' satisfaction toward teaching and learning in Department of Western Languages in field of English and the Department of Eastern Languages field of Pali and Sanskrit Faculty of Humanities.

The samples were undergraduate students in the 1-4th year, 1st semester in the academic year of 2017. Department of Western Languages in field of English and the Department of Eastern Languages field of Pali and Sanskrit Faculty of Humanities

The total sample size was 74 persons. The research instrument was a questionnaire to survey students' satisfaction on teaching and learning in the Faculty of Humanities. Mahamakut Buddhist University Data were analyzed by means of percentage, mean, standard deviation and t-test dependent.

The research found that :

1) Overall, The level of satisfaction of the 5 students was at a high level. It can be ordered in ascending order as follows: the instructor is the next course in the course. Teaching Methods and Teaching Activities Measurement and evaluation of teaching and learning. And the factors supporting instruction in the order.

2) Comparison of student satisfaction with the curriculum of the Faculty of Humanities. Mahamakut Buddhist College, classified by sex, year, and discipline, found that students of different sex, years and disciplines were satisfied with the curriculum of the Faculty of Humanities in Mahamakut Buddhist University is different.

KEYWORDS: satisfaction, teaching and learning management, Lecturer of the Faculty of Humanity

1. ความเป็นมาและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ในหมวด 6 แผนการจัดการศึกษา มาตรา 22 และมาตรา 24 เน้นการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามความถนัดเต็มศักยภาพ โดยฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการจากประสบการณ์จริง ให้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนต้องมีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้สนองความต้องการของผู้เรียนรายบุคคลได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) พระภิกษุสามเณรก็ต้องศึกษาเรียนรู้เช่นกัน สถานศึกษาที่เป็นที่ศึกษาหาความรู้ของพระภิกษุสามเณรระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง คือ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ตั้งวิทยาลัยขึ้นในบริเวณวัดบวรนิเวศวิหาร พระราชทานนามว่า “มหามกุฏราชวิทยาลัย” มีพระราชประสงค์เพื่อเป็นที่ศึกษาเล่าเรียนของพระภิกษุสามเณร ทรงอุทิศพระราชทรัพย์บำรุงประจำปีและก่อสร้างสถานศึกษาวิทยาลัยแห่งนี้ขึ้น พระองค์ทรงรับมหามกุฏราชวิทยาลัยอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์และพระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์บำรุงประจำปี อาศัยพระราชประสงค์ดังกล่าว สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส จึงทรงตั้งวัดอุประสงค์ เพื่อดำเนินกิจการของ มหามกุฏราชวิทยาลัยขึ้น 3 ประการ คือ เพื่อเป็นสถานศึกษาของพระภิกษุสามเณร เพื่อเป็นสถานศึกษาวิทยาการอันเป็นของชาติภูมิและของต่างประเทศ และเพื่อเป็นสถานที่เผยแผ่พระพุทธศาสนา

ต่อมาสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ ในฐานะที่ทรงเป็นนายกรรมการ มหามกุฏราชวิทยาลัยพร้อมด้วยพระเถระนุเถระ จึงได้ทรงประกาศตั้งสถาบันการศึกษาชั้นสูงในรูป มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาขึ้น โดยอาศัยนามว่า สภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัย ภายใต้การบริหารของคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า กรรมการสภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัย สถาบันการศึกษาแห่งนี้ ได้เริ่มเปิดให้การอบรมศึกษาแก่ภิกษุสามเณร ตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2489 จนถึงปัจจุบัน ในระยะเริ่มแรกของการก่อตั้งมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยไม่ได้จัดเป็นคณะต่าง ๆ อย่างปัจจุบันนี้ มีเพียงแต่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรจะได้รับปริญญาบัตรเทียบเท่าปริญญาทางศาสนาของต่างประเทศ โดยหลักสูตรที่ศึกษานั้นเป็นหลักสูตรปริญญาศาสนศาสตร์บัณฑิต 4 ปี ต่อมาได้มีการปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรหลายครั้ง เพื่อให้เหมาะสมกับยุคสมัย จนกระทั่ง พ.ศ.2511 ได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรปริญญาศาสนศาสตร์บัณฑิต 4 ปี เป็นระบบหน่วยกิต รวมทั้งสิ้น 240 หน่วยกิต ครั้นถึง พ.ศ.2513 ได้จัดการศึกษาเป็นคณะที่สมบูรณ์ 4 คณะ คือ คณะศาสนาและปรัชญา คณะสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ สำหรับหลักสูตรคณะมนุษยศาสตร์ในปัจจุบัน แบ่งการเรียนการสอนออกเป็น 2 ภาควิชา คือ ภาควิชาภาษาตะวันตก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต มีระยะเวลาเรียนภาคทฤษฎี 4 ปี หรือ 8 ภาคการศึกษาและภาคปฏิบัติศาสนกิจอีก 1

ปี ภาคทฤษฎีนั้น จะต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนของหน่วยกิตที่กำหนดไว้ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาว่าเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้บุคคลได้พัฒนาตนเองตลอดชีวิตสามารถพัฒนาศักยภาพและ ความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีพได้อย่างมีความสุขและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพทางสังคม เศรษฐกิจในปัจจุบัน การที่จะพัฒนาในด้านการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งคือ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่จะขับเคลื่อนพลังการปฏิรูปการศึกษา จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข

ดังนั้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีส่วนสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาควิชาภาษาตะวันตก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต คณะมนุษยศาสตร์

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

3.1 ทำให้ทราบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3.2 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือในการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ขอบเขตของการศึกษา

4. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ภาควิชาภาษาตะวันตก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต คณะมนุษยศาสตร์ ทั้งหมดจำนวน 74 รูป/คน

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ภาควิชาภาษาตะวันตก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต คณะมนุษยศาสตร์ โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ประชากรทั้งหมดจำนวน 74 รูป/คน

5. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาวิจัยคือ ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนและด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

6. วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยนี้เป็นการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งการวิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ภาควิชาภาษาตะวันตก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต คณะมนุษยศาสตร์ ทั้งหมดจำนวน 74 รูป/คน

2) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ภาควิชาภาษาตะวันตก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และภาควิชาภาษาตะวันออก

สาขาวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต คณะมนุษยศาสตร์ โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงประชากรทั้งหมด
จำนวน 74 รูป/คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสำรวจความพึงพอใจ
ของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไป ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชา
ชั้นปี มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (CheckList)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
ในหลักสูตรของ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เป็นแบบสอบถามแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ประกอบด้วยข้อความ จำนวน
30 ข้อ ดังนี้

- 1) ด้านรายวิชาในหลักสูตร จำนวน 5 ข้อ
- 2) ด้านผู้สอน จำนวน 5 ข้อ
- 3) ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 10 ข้อ
- 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน จำนวน 6 ข้อ
- 5) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนจำนวน 4 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม ดังนี้

มีความพึงพอใจมากที่สุด	มีระดับคะแนนเท่ากับ 5
มีความพึงพอใจมาก	มีระดับคะแนนเท่ากับ 4
มีความพึงพอใจปานกลาง	มีระดับคะแนนเท่ากับ 3
มีความพึงพอใจน้อย	มีระดับคะแนนเท่ากับ 2
มีความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีระดับคะแนนเท่ากับ 1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก่อน
นำไปเก็บ รวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

- 2.2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.2.2 กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของแบบสอบถามเพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 2.2.3 จัดทำผังการสร้างเครื่องมือและนำแบบประเมินความสอดคล้องเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมตามโครงสร้างของเนื้อหา ความเหมาะสมเกี่ยวกับปริมาณ ข้อคำถาม ความตรงเชิงเนื้อหา โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความรู้อยู่ในขอบเขตของมวลความรู้ที่กำหนดเป็นเป้าหมาย (Item Objective Congruence: IOC) และตรวจสอบการใช้ภาษาและรูปแบบการพิมพ์

- 2.2.4 นำแบบประเมินความสอดคล้อง มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปจัดทำเป็น แบบสอบถามและ ทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้การประมาณค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในตามสูตรของ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำนวน 74 ฉบับ และได้รับกลับคืนมาจำนวน 74 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปโดย ทำการวิเคราะห์ ตามลำดับ ดังนี้

2.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไป ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และชั้นปี ด้วย การวิเคราะห์ค่าความถี่ และร้อยละวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 ในด้านต่าง ๆ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด

2.4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 ในด้านต่าง ๆ จำแนกตามเพศ สาขาวิชา และชั้นปีที่แตกต่างกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test independent) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way analysis of variance) และทดสอบรายคู่ภายหลัง (post-hoc analysis) โดยใช้วิธี Bonferroni และวิธี Games-Howell

3. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพศชาย เรียนสาขาวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต

2. ในภาพรวมระดับความพึงพอใจของนักศึกษาทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ ด้านผู้สอน รองลงมาคือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยแตกต่างกัน 2 ด้าน คือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน โดยด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเพศชายมีความพึงพอใจสูงกว่าเพศหญิง ส่วนด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนเพศหญิงมีความพึงพอใจสูงกว่าเพศชาย

ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปี พบความแตกต่างดังนี้ คือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สูงกว่าชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สูงกว่าชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาต่างกันมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยแตกต่างกัน 4 ด้าน คือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน โดยพบว่านักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต

4. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมระดับความพึงพอใจของนักศึกษาทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

2. จากผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

5. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย หลังเรียนผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทำให้ทราบได้ว่าวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนสามารถช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจในเรียนได้ดีกว่าเดิม ฉะนั้น ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของคณะศึกษาศาสตร์ควรนำไปแบบอย่าง และควรพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2) จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทยหลังเรียน สูงกว่านักศึกษาที่มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ฉะนั้น ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของคณะศึกษาศาสตร์ ควรนำผลการวิจัยไปใช้กับนักศึกษาทุกระดับชั้นและเผยแพร่ข้อมูลไปยังสาขาอื่นๆ ที่มีอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1) ควรทำการวิจัย ศึกษาศึกษาตัวแปรตามอื่นๆ นอกเหนือจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาบาลีและสันสกฤตในภาษาไทยของนักศึกษา สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2) ควรส่งเสริมให้มีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายในรายวิชาอื่นๆ และระดับชั้นต่างๆ ให้มากขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

3) ควรส่งเสริมให้มีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายในสาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

- กาญจนา เกียรติประวัติ. (2534). *วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- เกวลี ผังดี. (2556). *ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในหลักสูตรของภาควิชาสถิติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- ชรินี เดชจินา. (2536). *ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์การจัดกาออกอุตสาหกรรมแขนงแลมดำเขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล*.
- ชาคริต มานพ. (2560). *การศีกษาความพึงพอใจในการสอนแบบ Active Learning วิชาฟิสิกส์พื้นฐาน 2 ของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560. กองวิชาวิทยาศาสตร ส่วนการศึกษา โรงเรียนเตรียมทหาร*.
- ทมนี สุกใส. (2560). *การวิจัยการประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบกระตือรือร้นสำหรับนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยเอกชน. วารสารวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน. 3(1)*.
- ทัศน์ีย์ ศุภเมธี. (2533). *พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี*.
- ธีระศักดิ์ อัครบวร. (2545). *ความเป็นครูไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ก.พลพิมพ์*.
- นฤมาน นายะสุนทรกุล. (2545). *ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนสาขาเลขานุการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- บัญชา แสหนวี. (2542). *การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*.
- ปริญญา จเรรัชต์ และคณะ. (2546). *ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ใช้เสปียงสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรี. รายงานวิจัยในการฝึกอบรมหลักสูตร พัฒนานักวิจัยกรมปศุสัตว์เบื้องต้น รุ่นที่ 1 กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร*.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด*.

- พันธ์ดีทับทิม และ คณะ. (2549). การประเมินความพึงพอใจการบริการและความต้องการทรัพยากรสารสนเทศห้องปฏิบัติการ เรียนรู้ด้วยตนเองคณะศึกษาศาสตร์ของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย นเรศวร.
- มุกดา หนุ่ยศรี. (2549). การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ต่อเนื่อง 2 ปีของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชที่มีต่อคุณภาพสื่อการสอน และการสอนเสริมแบบเข้มชุดวิชา 51206 สารสนเทศและการวิจัยทางการพยาบาล. *Electronic Journal of Open and Distance Innovative Learning*. 2, หน้า 178-195.
- รังสีจันทน์ สุวรรณสถิตกร. (2555). การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตล้มพันธ์. คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วรรณภา โปธิ์ศรี. (2546). การพัฒนากระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนเครือข่ายการบริหาร จัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตการศึกษา 7. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วไลพร คุณุณทัย. (2530). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: กองส่งเสริมวิทยฐานะครูกรมการฝึกหัดครู.
- วันทนา มาเตียง. (2549). การประเมินการเรียนการสอนหลักสูตรการศึกษาบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตร บัณฑิตทางการสอนของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวรปีการศึกษา 2548. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วาสน์ระรวย อินทรสงเคราะห์. (2554). ความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน. วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- วิชัย เหลืองธรรมชาติ. (2531). ความพึงพอใจและการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่ของประชากรในหมู่บ้านอพยพ เขื่อนรัชชประภา (เขื่อนเชี่ยวหลาน, จังหวัดสุราษฎร์ธานี). วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ส.วาสนา ประवालพฤกษ์. (2544). *หลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมชาย บุญสุน. (2554). ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.